

સુપ્રભાતમ્
સુરેશ પ્રા. ભટ્ટ
079-23226251

સલામી સવારની..
(૨૪૫૫ જયંતી વર્ષ)
હે પ્રભુ! હવે થાકી છે ધીરજ, પરીક્ષા ન કર!
વાવાઝોડાં, કંપ, ને કોરોનાથી - પરીક્ષા ન કર!
દે દે માસ-પ્રમોશન! તું તો સરકારથી ચે ગ્યો !!
થાક્યાં - દવા - ડોક્ટર - ચમરાજ, પરીક્ષા ન કર!!
(કરી નાખ માસ પ્રમોશન એટલે 'પ્રલય')

ભટકે જીવો !
તારે ત્યાં ચ છે બધું - 'હાઉસકુલ'
(સ્મશાન પણ ક્યાં મળે છે?)

'પ્રલય' કિલ્મ -
આ છે માત્ર 'ટેલર'!
ભણે પ્રભુને...

હાઈકુ
(સત્ય નિષ્ઠાથી-)

ચિંતન
કિં કુલેન વિશાલેન વિદ્યાહીનસ્થ દેહિનઃ ।
અકુલીનોડપિ વિદ્યાવાદેવૈરપિ સ પૂજયતે ॥

ઉપરોક્ત શ્લોક ડીવાઈન સંસ્કૃત સુભાષિતમાંથી લેવામાં આવેલ છે.
કોઈ વિદ્યાવિહીન વ્યક્તિ મોટા કુળનો નબીરો હોય તોય તેનું સમાજમાં વિશેષ મૂલ્ય નથી, પરંતુ સામાન્ય કુળમાં જન્મેલ વિદ્વાન વ્યક્તિનું તો દેવતાઓ પણ સન્માન કરે છે.
'વિદ્યા ધન સારું બીજું બધું કાચું' આ મૂળ વાત છે. કુળવાન અભણ નર કરતાં કુળહીન વિદ્વાન શ્રેષ્ઠ છે.
હોય જો કુલવાન કો અભણ તો, તેનું નથી મૂલ્ય કેં,
કિંતુ જો કુળહીન કોઈ નર હો, વિદ્વાન દેવો નમે ॥

- સુવિચાર**
- રાત આપણને સિતારાઓ દેખાડે છે, કેવી રીતે દુઃખ આપણને સચ્ચાઈ દેકાડે છે - સંત ઓગસ્ટીન
  - જ્યાં જ્ઞાનનો અભાવ હોય છે ત્યાં પોતાને વિજ્ઞાન કહેવાડે છે - બર્નાડ શો
  - ભક્તિ દર્શન માટે નહીં આત્મદર્શન માટે હોવી જોઈએ - ધર્મલોક
  - સંપત્તિથી પ્રભાવિત રહેશો તો લાલસાઓ વધી જશે... સદ્ગુણોથી પ્રભાવિત રહેશો તો ગુણો ખીલી ઉઠશે - આચાર્ય વિજયરાજરત્નસુરિ
  - ચિત્તની પ્રસન્નતા - પ્રકૃતિલાલ એક વસ્તુ છે, આનંદ પ્રમોદ બીજી!
  - પહેલીને અંદરથી સામગ્રી મળે છે, બીજાને માટે બહારથી - હરિભાઈ ઉપાધ્યાય
  - ઉગતા સૂર્યને પૂજવામાં પણ આત્મકલ્યાણ જ છે!!
  - રસ્તો માણસને અનુકૂળ ન પણ હોય, માણસે રસ્તાને અનુકૂળ થવાનું હોય છે - પૂજ્ય મોટા
  - આજનું ઔષધ - પગનાં તળિયે કાંસાંની વાટકીથી ગાયનું ઘી ઘસવાથી ગાઠ નિંદ્રાનો અનુભવ થાય છે (સંકલન : દીપક વી. આશારા)

બોધકથા

ઉતાવળે દોડીને મસ્જિદ પહોંચેલા યુવાનને દરવાને રોક્યો. યુવાન પરસેવે રેબજેબ અને ઉડતી રેતીથી લબાલબ થયેલો હતો. દરવાનને ખ્યાલ આવ્યો કે યુવાન નમાઝ અદા કરવા આવ્યો છે. પણ દરવાને અફસોસ સાથે કહ્યું, 'નમાઝ તો અદા હો ગઈ છે, સખ અલવિદા હો ચૂકે...' આટલું સાંભળીને યુવાને એક જોરદાર નિસાસો મૂક્યો અને બોલ્યો. 'યા અલ્લાહ હું તારી ઈબાદત ના કરી શક્યો.' યુવાને દરવાનને પૂછ્યું, 'શું હવે નમાઝ અદા નહીં થઈ શકે?' યુવાનની મનોસ્થિતિ જોઈ દરવાને કહ્યું, 'એક રસ્તો છે, જો તું મને તારો આ નિસાસો આપી દે, તો મને અદા કરેલી એક નહીં પણ એક હજાર નમાઝનું પુણ્ય તને આપી દઉં.' યુવાન ખુશ થઈ ગયો. તેણે સોદા કરી નાખ્યો અને ખુશ થઈ ઘરે કહ્યું, 'તે પેલા દરવાન સાથે મોતનો સોદો કર્યો... આજનો તારો એ નિસાસો પશ્ચાત્તા પહાજીરો મહાન કરતા વધુ કિંમતી હતો.' યુવાને કહ્યું, 'મને કોઈ અફસોસ નથી.' પરંતુ અંતરે કહ્યું, 'હા, એ વાત બરાબર હશે... પણ મને આનંદ એ વાતનો છે કે મારી એ ભૂલના કારણે મને પરગંબરના દર્શન થઈ ગયા.'

શંકરાચાર્યજી કરતાં મહાન દાર્શનિક ભારત અને વિશ્વમાં થયા નથી

હમણાં ચારેક દિવસ પહેલા વૈશાખ સુદ પંચમ ના દિવસે એક મહામાનવ ની જન્મતિથિ હતી. ક્યાંક-ક્યાંક એની ઉજવણી ના છુટાછવાયા સમાચારો નોંધાયા. કોણેતા અને વાવાઝોડા તા કહેર વચ્ચે આવા કેટલાય અમૂલ્ય દિવસો વિસારે પડયા છે. આ મહામાનવ એટલે આદિગુરુ શંકરાચાર્યજી. અપાર શક્તિ અને દુર્લભ જ્ઞાન તા ખજાના જેવા આ વ્યક્તિ ની વાતો નવી પેઢી માટે વણખેડાયેલી રહી છે. અભ્યાસ માં આવતા ઉલ્લેખથી વધુ તેઓ શંકરાચાર્યજી વિશે વધુ કંઈ જાણતા નથી. કદાચ આપણા માંથી પણ કેટલાય આ વિશે અજાણ હશે.

એક વાક્ય માં કહેવું હોય તો આપણે જો હિંદુ ધર્મ ના વાવટા નીચે જીવી રહ્યા છીએ, તેને ગત માં કહેરાવાનર વ્યક્તિ વિશેષ શંકરાચાર્યજી હિંદુ ધર્મ ના ઉધારક છે. આપણું સોશિયલ મીડીયા જે તહેવારો ની ઉજવણીના ફોટા અને મેસેજસ થી ઊભરાય છે એ તહેવારો શંકરાચાર્યજીની દેન છે. આપણા દેવી-દેવતા ની પૂજા ના મંત્રો - ગોત્ર આ મહામાનવ તી ભારતવર્ષનાં નાગરિકો ને અને હિંદુધર્મને અપાયેલી ભેટ છે.

એક સમયે દુનિયાનો સૌથી પુરાતન વૈદિક ધર્મ નિન્મ સ્તર પર પહોંચી ગયો હતો. હિંદુધર્મ એક સમયે સાત નેસ્ટ નાબૂદ થવાની સ્થિતિમાં હતો. તારિતકતા - અંધશ્રદ્ધા - મંત્ર - તંત્ર થી ખદબદી ગયેલા ધર્મમાં શ્રાવણો ની સ્થિતિ ખૂબ દયનીય હતી. બૌદ્ધ ધર્મ તો પ્રચાર ખૂબ જોર પર હતો. એવા સમયે આઠમી શતાબ્દીમાં કેરલ ના ગામ લાડી માં શંકરાચાર્યજી નો જન્મ થયો. ભગવાન શંકરના આશીર્વાદ થી જન્મેલા આ બાળકનું નામ શંકર પાડવામાં આવ્યું. પોતાની પ્રવંડ બુદ્ધી શક્તિ અને પ્રતિભાથી તેઓ શિવના અતવાર તરીકે પૂજનીય બન્યા. વેદ જે માનવ સાભ્યતા ના પુરાતન ગ્રંથો છે એનું અધ્યયન બાળક શરે સાત વર્ષ સુધીની આયુમાં પૂર્ણ કરીને સાતમા વર્ષે સંન્યાસ ધારણ કરી ગૃહત્યાગ કર્યો હતો. ચાર વર્ષ ની આયુમાં ચારેય વેદોને કંઠસ્થ કરી પોતાની ઈન્દ્રિયો પાર કાબુ પ્રાપ્ત કરતા આચાર્ય શંકરાચાર્ય શાસ્ત્રમાં હંમેશા અજેય રહ્યા. વેદો નો અર્થ જ્ઞાત થાય છે. વેદો તો નિષ્કર્ષ એ વેદાંત છે. ગુરુશિષ્ય તી ચર્ચા થી જે કિલોસોફી ઊભરે તે વેદાંત નું દર્શન છે. આમ તો ઉપનિષદ લગભગ ૨૦૦ ની

સંખ્યા માં છે. તેમાંથી ૧૧ ઉપનિષદ ના ભાષ્ય શંકરાચાર્યજી એ લખ્યા છે. શંકરાચાર્યજી કરતાં મહાન દાર્શનિક ભારત અને વિશ્વમાં થયા નથી. તેમનો સિધ્ધાંત સુપ્રીમ કિલોસોફી છે એનાથી ઉપર કોઈ કિલોસોફી હોઈ ના શકે.

બ્રહ્મ સત્યમ્, જગત મિથ્યા જિવો બ્રહ્મો વાપરાહ
બ્રહ્મ જ સત્ય છે. જગત મિથ્યા છે. જીવ અને બ્રહ્મ એક જ છે. (સત્ય - ત્રણેય કાળમાં સત્ય છે. અસત - ત્રણેય મળમાં સત્ય ન હોઈ શકે. મિથ્યા - ભ્રમ છે. કેટલાય સમય માટે સત્ય પણ ત્રણેય કાળમાં એકસરખું નહીં છે.) તેમણે હિંદુધર્મ માં અદ્વૈત સિધ્ધાંત ની માન્યતા પ્રસ્થાપિત કરી. હિંદુધર્મ માં સર્વે સમાન છે. કોઈ વાતું કે મોટું નથી. વૈદિક સંસ્કૃતિ પુનઃપ્રસ્થાપિત કરવાનું ભગીરથ કર્યો. તેમણે. પદયાત્રા દ્વારા અનેકવાર સમગ્ર દેશનું પ્રારભમણ. દેશમાં ચાર દિશામાં ચાર મહોની સ્થાપના કરી જે હિંદુ ધર્મના પાવર સેન્ટર્સ કહી શકાય. આમ વૈદિક ધર્મના સંરક્ષણ અને ઉત્થાત હેતુ તેઓનું અનન્ય યોગદાન રહ્યું. પૂર્વ ભારત માં ઓરિશા માં ગોવર્ધન મઠ આવેલો છે. જે ઋગ્વેદ આધારિત છે. ઋગ્વેદ વેદો માં સૌથી પ્રાચીન ગ્રંથ તરીકે યુનેસ્કોની માન્યતા પ્રાપ્ત થયેલી છે. દક્ષિણ માં સંગેરી મઠ, શારદા પીઠ જે કર્ણાટક રાજ્યમાં સ્થિત છે. જેની સ્થાપના યજુર્વેદ આધારિત છે. ગુજરાત માં દ્વારકા પીઠ સામવેદ અને ઉત્તરાખંડ માં ચમોલી સ્થિત જ્યોતિ મઠ અર્ધવેદ આધારિત છે. આમ અલ્પઆયુ માં તેઓ એ પોતાનું જીવનકાર્ય ઉત્કૃષ્ટ રીતે સિધ્ધ કરી ૩૨ વર્ષે આ દુનિયા પરથી વિદાય લીધી. હિંદુ ધર્મ તે પુનઃજીવિત કરી, તેમાં પ્રાણસંચયા કરી આવનારી અનેક પેઢીઓ માટે બ્રહ્મજ્ઞાત સુલભ બતાવનાર આ મહાન વિભૂતી ને શત શત વંદન. સામાન્ય જત, હિંદુ ધર્મ, જીવ, બ્રહ્મ, સત્ય, મિથ્યા તો અર્થ સમજી શકે એ રીતે એ જ્ઞાત નું સરળીકરણ ફી આપણે ને ઉપલબ્ધ કરાવનાર આ ઈશ્વરીય દૂત વિશે જણવું દરેક હિંદુ ધર્મ ની ફરજ છે.

ભગવાન ને સમજવો હોય તો શંકરને વાંચવો પડે એ સનાતન સત્ય છે. સનાતન ધર્મના સ્થાપક ને પ્રણામ.

અમ્બીલ-ગુલાવ
મમતા રાવલ

લવ યુ બિંદગી
નિયતી કપડીયા

પ્રસ્થાપિત કરી. હિંદુધર્મ માં સર્વે સમાન છે. કોઈ વાતું કે મોટું નથી. વૈદિક સંસ્કૃતિ પુનઃપ્રસ્થાપિત કરવાનું ભગીરથ કર્યો. તેમણે. પદયાત્રા દ્વારા અનેકવાર સમગ્ર દેશનું પ્રારભમણ. દેશમાં ચાર દિશામાં ચાર મહોની સ્થાપના કરી જે હિંદુ ધર્મના પાવર સેન્ટર્સ કહી શકાય. આમ વૈદિક ધર્મના સંરક્ષણ અને ઉત્થાત હેતુ તેઓનું અનન્ય યોગદાન રહ્યું. પૂર્વ ભારત માં ઓરિશા માં ગોવર્ધન મઠ આવેલો છે. જે ઋગ્વેદ આધારિત છે. ઋગ્વેદ વેદો માં સૌથી પ્રાચીન ગ્રંથ તરીકે યુનેસ્કોની માન્યતા પ્રાપ્ત થયેલી છે. દક્ષિણ માં સંગેરી મઠ, શારદા પીઠ જે કર્ણાટક રાજ્યમાં સ્થિત છે. જેની સ્થાપના યજુર્વેદ આધારિત છે. ગુજરાત માં દ્વારકા પીઠ સામવેદ અને ઉત્તરાખંડ માં ચમોલી સ્થિત જ્યોતિ મઠ અર્ધવેદ આધારિત છે. આમ અલ્પઆયુ માં તેઓ એ પોતાનું જીવનકાર્ય ઉત્કૃષ્ટ રીતે સિધ્ધ કરી ૩૨ વર્ષે આ દુનિયા પરથી વિદાય લીધી. હિંદુ ધર્મ તે પુનઃજીવિત કરી, તેમાં પ્રાણસંચયા કરી આવનારી અનેક પેઢીઓ માટે બ્રહ્મજ્ઞાત સુલભ બતાવનાર આ મહાન વિભૂતી ને શત શત વંદન. સામાન્ય જત, હિંદુ ધર્મ, જીવ, બ્રહ્મ, સત્ય, મિથ્યા તો અર્થ સમજી શકે એ રીતે એ જ્ઞાત નું સરળીકરણ ફી આપણે ને ઉપલબ્ધ કરાવનાર આ ઈશ્વરીય દૂત વિશે જણવું દરેક હિંદુ ધર્મ ની ફરજ છે.

ભગવાન ને સમજવો હોય તો શંકરને વાંચવો પડે એ સનાતન સત્ય છે. સનાતન ધર્મના સ્થાપક ને પ્રણામ.

આમવાત (રૂમેટોઇડ આર્થરાઇટીસ) અને તેની આયુર્વેદિક ચિકિત્સા

આર્થરાઇટીસ એટલે કે વાના ઘણાબધા પ્રકારોમાં સૌથી વધુ કોમન અને તકલીફકારક એટલે રૂમેટોઇડ આર્થરાઇટીસ. આયુર્વેદમાં આ રોગને આમવાત સાથે સરખાવી શકાય. આજે આપણે રૂમેટોઇડ આર્થરાઇટીસના જાણવા લાયક પાસાઓ પર નજર કરીએ. રૂમેટોઇડ આર્થરાઇટીસનું કારણ: રૂમેટોઇડ આર્થરાઇટીસ એ આપણી ઈમ્યુનિટીને કારણે થાય છે. આપણી ઈમ્યુનિટી શક્તિ આમ તો આપણને બંકેરીયા વાઈરસ જેવા ઈન્ફેક્શન સામે રક્ષણ આપે છે, પણ અમુક સમયે એવું પણ બને છે કે આપણી ઈમ્યુનિટી વિવેકબુદ્ધી ભૂલીને આપણા શરીરના કોષોને જ દુશ્મન માની બેસે છે અને તેના પર હુમલો કરે છે. આવી પરિસ્થિતિને આંટો ઈમ્યુનિટી કહે છે. રૂમેટોઇડ આર્થરાઇટીસ આવી જ આંટો ઈમ્યુનિટીને કારણે થતો રોગ છે. અહિં આપણી ઈમ્યુનિટીમાં કોષો આપણા શરીરના સાંધાઓ પર હુમલો કરે છે અથવા તો જમા થઈ જાય છે. જો આયુર્વેદ પ્રમાણે જોઈએ તો આમવાત થવાનું મૂળ કારણ આપણી પાચનતંત્રની (જઠરાગ્નિની) નબળાઈ છે. ખોરાકનું સરખું પાચન ન થવાથી તે 'આમ'માં (અર્ધપકવ એવો ચીકણો રસ) રૂપાંતર પામે છે. આ આમ આપણા શરીરમાંના એક દોષ એવા વાયુ સાથે મળીને આપણા સાંધાઓમાં સંચીત થઈને આમવાતને ઉત્પન્ન કરે છે.

રૂમેટોઇડ આર્થરાઇટીસના લક્ષણો :

- એક કે વધુ સાંધાઓ જકડાઈ જવા (સવારના સમયે વધુ જકડાઈ જાય)
- સાંધાઓમાં ખૂબ પીડા થવી
- સાંધાઓમાં લાલાશ દેખાય, ક્યાંક ગાંઠો પણ થાય
- તાવ આવે, નબળાઈ લાગે
- વખત જતા રોગ વકરે તો સાંધાઓથી હાથ પગ કે આંગળાઓ વળી જાય અને અસહ્ય પીડા થાય
- રૂમેટોઇડ આર્થરાઇટીસનું નિદાન: ઉપરોક્ત લક્ષણો ઉપરાંત અમુક પ્રકારના લેબોરેટરી રીપોર્ટ જેવાકે ઈ.એસ.આર. ટેસ્ટ અને એંટી સી.સી.પી ટેસ્ટના રીડીંગ વધુ આવે એટલે રૂમેટોઇડ આર્થરાઇટીસની પુષ્ટી થાય. આ ઉપરાંત આર.એ.ફેક્ટર (રૂમેટોઇડ આર્થરાઇટીસ ફેક્ટર) ટેસ્ટ પણ આ રોગની પુષ્ટીમાં સહાયક થઈ શકે.

પહેલું સુખ તે જાતે નર્વા
ડૉ. કેદાર ઉપાધ્યાય

રૂમેટોઇડ આર્થરાઇટીસની ચિકિત્સા :

એલોપેથીક સાઈન્સમાં રૂમેટોઇડ આર્થરાઇટીસને જડમૂળથી નાબૂદ કરી શકે તેવા ઔષધો હજુ શોધાયા નથી. અમુક દવાઓ કે જે ડી.એમ.એ.આર.ડી. ગ્રૂપ તરીકે ઓળખાય છે (ડીસીઝ મોડીફાઈંગ એન્ટી રૂમેટીક ડ્રગ્સ), જેમકે મીથોટ્રેક્સેટ, હાઈડ્રોક્સીક્લોરોક્વિન, લેફ્લુનોમાઈડ ઓઈ... તેમજ પ્રેડનીસોલોન જેવી સ્ટીરોઈડ વડે રોગ પર કાબૂ મેળવી શકાય તેમજ પીડા ઓછી કરી શકાય. આમા ખાટલે મોટી ખોડ એ છે કે આ દવાઓ ટેમ્પરરી રાહત આપે છે અને બીજું કે આ દવાઓ લાંબા ગાળે સાઈડ ઈફેક્ટ્સ પણ કરે છે. આયુર્વેદમાં આમવાતની વિસ્તૃત ચિકિત્સા બતાવેલ છે. આમવાત માટે આહાર-વિહારની સલાહો તેમજ અનેક અસરકાર ઔષધો તેમજ ઔષધયોગોનું વર્ણન છે. આયુર્વેદ મૂજબ જોઈએ તો આમવાતમાં ખટાશ તેમજ પચવામાં ભારે પડે તેવો ખોરાક ત્યાગવો જોઈએ, પ્રમાણમાં હળવો તેમજ ઓછો ખોરાક લેવો જોઈએ તેમજ ઈંધીથી બચવું જોઈએ.

આયુર્વેદમાં આમવાતના અનેક ઔષધો આપે છે જેમકે અશ્વગંધા, એરંડા, હરડે, સૂંઠ, મોથ, ગુગળ, ગળી, અજમો, આદિ... આ ઉપરાંત આમવાતન વટી, આમવાતારિ રસ, યોગરાજ ગુગળ આદિ યોગો પણ છે. આ બધા યોગોની અસરકારીતા વ્યક્તિની પ્રકૃતિ પર નિબંધ કરે છે. સમજ વિના આડેપડ દેશી ઔષધો લેવાથી ફાયદો કરતા નુકસાન વધુ થાય છે. આયુર્વેદ ચિકિત્સકની સલાહ અનુસાર આપની પ્રકૃતિને અનુકૂળ એવા ઔષધો યોગ્ય માત્રામાં નિયત સમય સુધી લેવામાં આવે, અને આહાર વિહારમાં કાળજી રાખવામાં આવે તો રૂમેટોઇડ આર્થરાઇટીસ ચોક્કસ મૂળમાંથી મટી શકે છે.

પરમ આનંદ મેળવવાની નહી, અનુભવવાની વાત

એક માણસ રોજ સવારે જંગલમાં ચાલવા જતો. ત્યાં એણે એક જૂનું મંદિર જોયેલું જેમાં ભગવાનની કોઈ મૂર્તિ ન હતી. એ ઈમારતનો ફક્ત આકાર મંદિર જેવો હતો બાકી બધું જીર્ણોદ્ધાર હાલતમાં. આ માણસ રોજ ત્યાં જતો, એને ખૂબ શાંતિ મળતી.

એક દિવસ એ માણસ એના રોજિંદા કેમ પ્રમાણે જ ચાલવા નીકળેલો ત્યાં એણે જોયું કે મંદિરમાં કેટલાક માણસો હાજર હતા. એ લોકોએ આ મંદિરનો જીર્ણોદ્ધાર કરી એને ફરીથી પૂજનીય બનાવવાનું નક્કી કરેલું. એ માણસ ખુશ થયો. આ જગ્યા આમેય એને ખૂબ ગમતી હતી. મંદિરના પરિસરમાં આવી, એના ગર્ભગૃહમાં પ્રવેશ કરતા જ મનમાં એક ન સમજાય એવી પ્રસન્નતા મળતી હતી. જૂનાં મંદિરની દીવાલો સડી ગઈ હતી, ભીંત ઉપર દોરેલા એકમાત્ર ધાર્મિક ફોટાનો રંગ જાંખો પડી ગયો હતો, જમીન ઉપર સૂકા પાંદડાં અને માટીના થર જામેલા હતા આ બધું બદલાઈ એક નવું, સુંદર મંદિર બની જશે એ વાત એને ગમી હતી.

માણસ વિચારમાં પડ્યો. એને લાગ્યું કે ભગવાન એને કશુંક સમજાવવાનો પ્રયત્ન કરી રહ્યા છે, પણ શું? થોડોક બીજો વખત વિચારવામાં લીટી ગયો અને પછી એ માણસને થોડું ઘણું સમજાયું.

આપણે બધા મંદિરની સુંદર ઈમારત જોઈએ છીએ, એના પથ્થર, એની કોતરણી, એની ઊંચાઈ, એમાંની સુંદર પ્રતિમા અને આ બધાને જોવામાં જ એ પૂજાને ભૂલી જઈએ છીએ જ્યાં ઊભા રહીને મનને અપાર શાંતિ, સુખનો અનુભવ થાય છે. આખું મંદિર ભલે નવું હોય કે જૂનું એનો એ પૂજા જ્યાં ઊભા રહી જવાથી મનને સારું લાગતું હોય એને બદલવાનું નહિ પણ ત્યાં જઈને ઊભા રહેવાનું જરૂરી છે.

હવે એ માણસને લાગ્યું કે એનું શરીર એક મંદિર છે, એનું મન મંદિરનો ગર્ભગૃહ અને એ મનમાં કોઈ એક પૂજા એવો છે જ્યાં ફક્ત પ્રવેશ કરવાથી મનમાં અપાર શાંતિ અને સુખનો અનુભવ થાય છે. હા, તમારા જ મનમાં એક એવો પૂજા જે તમને ખૂબ ગમે છે. અહીંયા સૌથી મોટી મુશ્કેલી એ છે કે આપણે એ પૂજાથી અજાણ છીએ કે જાણવા છતાં એની નિયમિત મુલાકાત નથી લેતા.

થોડોક વખત વીટી ગયો અને મંદિર તેયાર થઈ ગયું. ખૂબ સુંદર રીતે એને શણગારાયું, ભગવાનની નવી નક્કોર મૂર્તિનું સ્થાપન કરાયું અને એ પ્રસંગે આ માણસને પણ ત્યાં હાજર રહેવા કહેવાયેલું. એને રોજ અહીંયા આવતો જોઈ મંદિર માટે કામ કરી રહેલા લોકોને તે એક ભલો અને ભગવાનમાં ખૂબ આસ્થા રાખવાવાળો માણસ લાગેલો અને એ સાચું હતું. એ માણસે જોયું કે હવે મંદિરની દીવાલો પર એક પણ કરોળિયાનું ઝાળું કે ધૂળ બાઝેલી ન હતી. નવો ઘંટ લગાડેલો હતો જેનો અવાજ ખૂબ મધુર હતો અને દૂર દૂર સુધી જંગલમાં સંભળાતો હતો. પહેલાંના જેવી માટી અને જંગલી ફૂલોની ગંધને બદલે હવે અગરબત્તી અને ધૂપ દીપની મનને ગમે તેવી સુગંધ વાતાવરણમાં રેલાઈ રહી હતી. પૂજારી દિવસમાં બે વખત મંદિરમાં પૂજા કરતો અને મંદિર સ્વચ્છ રહે એનું ધ્યાન રાખતો. બધું સરસ હતું.

હવે એ માણસ રોજ આ નવા મંદિરે આવીને પ્રાર્થના કરતો. એક દિવસ એ ભગવાન આગળ હાથ જોડીને ઊભો હતો, ભગવાનની સુંદર પ્રતિમા એની સામે સ્મિત આપી રહેલી અને આયાતક એના મનમાં એક સવાલ થયો. આ જે સુખ, જે શાંતિ એ હાલ અનુભવી રહ્યો છે એ તો એ ત્યારે પણ અનુભવી રહ્યો હતો જ્યારે આ મંદિરમાં મંદિર જતું કંઈ જ ન હતું. એ એક ખંડેર સમાન હતું ત્યારે પણ આ જગ્યામાં પ્રવેશ કરતા જ મન આનંદથી ભરાઈ જતું હતું. એ શું હતું અને આ શું છે?

પુશી મેળવવાની ભાગદોડમાં આપણે એના મૂળ સુધી પહોંચવાનું છોડી દુકો રસ્તો અપનાવી લઈએ છીએ. મનમાં અમૂલ્ય પૂજાને અવગણી બીજી નિર્બંધ વાતો તરફ દોરવાઈ જઈએ છીએ. જૂના મંદિરને સજીવીને નવું કરીએ છીએ મતલબ આપણે આપણા શરીરને ચમકાવવા પાછળ લાગ્યા રહીએ છીએ. નવા કપડાં, નવી હેર સ્ટાઈલ, ઘરેણાં, ચહેરો સુંદર દેખાય એ માટેની કેટલીય પળોજણ આ બધું પુશી આપી જાય છે એ ખરું પણ પેલી મનની શાંતિ ક્યાંક નથી મળતી. મનનાં એ પૂજાની કોઈ ભાગ્યે જ તલાશ કરે છે કે એની પરવા કરે છે.

જે રી આંખે જોઈ શકાય તે છે અને જે નથી દેખાતું તેની કલ્પના શા માટે કરવી? જે દેખાય છે એને જાળવો, જે નથી દેખાતું એને ભૂલી જાઓ અને મુશ છે. એમને એમ જ જીવવા દો. અહીંયા સૌથી મોટી મુશ્કેલી એ છે જેમના મનમાં આ સવાલ જાગે છે. જેમને ઈચ્છા થાય છે એમના મનમાં એ અદભૂત પૂજાને શોધવાની અને વિશ્વાસ રાખો તેમ જ એ પૂજા સુધી ક્યારેક ને ક્યારેક જરૂર પહોંચી જશે.

અમરતું,
સુખની શોધમાં બધે ફરી લીધા બાદ એકવાર તમારા મનમાં એને શોધજો, એ તમને ત્યાં જ કોઈ ખૂણે મળી આવશે!

એકવાર મનમાં સવાલ જાગે એટલે સમજી લેજો તમે સહી દિશામાં આગળ વધી રહ્યા છો! એ

@kapadianiyati